

1. L'enfocament de les capacitats pot definir-se com una manera d'avaluar la qualitat de vida i la justícia social a partir de la pregunta per què és capaç de fer o de ser cada persona.
2. Les capacitats són les respostes a la pregunta què és capaç de fer o de ser cada persona, és a dir, les llibertats substancials o el conjunt d'oportunitats per triar i actuar.
3. Un funcionament és la realització activa d'una o més capacitats i els objectius polítics han de ser les capacitats i no els funcionaments.
4. L'enfocament utilitarista infravalora la llibertat, ja que la concep només com un mitjà per aconseguir satisfacció i no com una finalitat en ella mateixa.
5. Els enfocaments basats en la distribució igualitària dels recursos no mesuren allò que realment les persones són capaces de fer o de ser.
6. L'enfocament de les capacitats complementa el model basat en els drets humans, però insisteix en el fet que tots els drets comporten una acció positiva del govern.
7. L'enfocament de les capacitats es vincula a la deontologia ja que concep cada persona com una finalitat en ella mateixa, però s'emparenta també amb el conseqüencialisme perquè pensar que per jutjar una situació política cal observar els resultats.